

ønsket at naa til en samlet Indstilling. Dette er beklageligvis ikke lykkedes, idet et Mindretal, det konservative Folkeparti, ved en Særudtalelse i Betænkningen har bebudet ikke at kunne stemme for Lovforslagets Vedtagelse. Dette er dobbelt beklageligt ud fra det Synspunkt, at flere af Udvalgets Medlemmer kun med stor Betænelighed er gaaet med til de stillede Ændringsforslag og kun har givet Tilslutning til dem i Tillid til, at der var Enighed om dem. Efter Forhandlingerne i Udvalget var der ogsaa god Grund til at mene, at Enighed paa et vist Tidspunkt var opnaaet, og det er derfor ganske uforstaaeligt, at man fra konservativ Side i sidste Øjeblik har taget et Særstandpunkt. Imidlertid forventes det jo, at der i Løbet af kortere eller længere Tid vil blive fremsat Forslag til en ny Næringslov, og dér vil ganske naturligt det foreliggende Spørgsmaal blive taget op til fornyet Overvejelse og Behandling, idet Næringslovskommissionens Betænkning jo udtrykkeligt siger, at man lægger særlig Vægt paa, at alle Spørgsmaal vedrørende Næringslivet bliver behandlet i Næringsloven. Jeg skulde da mene at man saa ogsaa vil faa en saglig og endelig Behandling af det her foreliggende Spørgsmaal.

Jeg skal nu ganske kort motivere de af Flertallet stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Ministeren.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 bestemmer, at den i Lovforslaget foreslaaede uindskrænkede Adgang for udenlandske Handelsrejsende til at modtage Bestillinger, begrænses til København, Købstæderne og Stationsbyer og Handelspladser med mindst 2 000 Indbyggere. Her er Flertallet i Overensstemmelse med en hel Del Handelsorganisationer, som netop har ment, at denne Grænse kunde være passende. — Ved Ændringsforslag Nr. 2 til § 3 foreslaas det, at den Bemyndigelse, som Lovforslaget giver Ministeren til at dispensere fra Bestemmelserne om Afgifternes Erlæggelse, udgaar, idet man har ment, at naar disse Afgifter reduceredes ret betydeligt, var en saadan Dispensationsbestemmelse overflødig. — Ændringsforslagene Nr. 3 og 4 stilles kun for at henvise til den i § 1 foreslaaede Begrænsning af Omraadet. — Ændringsforslag Nr. 5 er en Nødvendighed, fordi Lovforslaget jo ikke har kunnet gøres færdigt inden 1. Januar.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg henstille til det høje Ting at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Drachmann: Det er rigtigt, som den ærede Ordfører fremhævede, at man fra alle

Sider, altsaa ogsaa fra det konservative Partis Side, havde ønsket Enighed om dette Lovforslag, men det forekommer mig at være noget mindre rigtigt, naar den ærede Ordfører siger, at det er uforstaaeligt, at de Konservative i sidste Øjeblik indtog et Særstandpunkt, thi det, vi søgte at blive enige om, var en ændret Affattelse af § 4, som kunde samle os alle, og herom havde vi paa et meget tidligt Stadium af Udvalgsarbejdet afgivet et Ændringsforslag. Det blev indgaaende behandlet, og det eneste, man talte om, var Grænsen for Byernes Størrelse, hvad der senere resulterede i det Forslag, Flertallet nu har stillet, nemlig at Grænsen sættes ved 2 000 Indbyggere. Endvidere havde vi forstaaet, at der herskede Enighed om det øvrige Indhold af Ændringsforslaget, hvorefter Lovforslagets Bestemmelser om de udenlandske Handelsrejsendes Ret til at besøge Andelsforeningerne samt Stats- og kommunale Institutioner bortfaldt. Vi maatte antage, at dette var accepteret, og derfor var det meget overraskende for os, at den endelige Udformning, som var overladt Handelsministeren, bibeholdte den nævnte Udvidelse af de Handelsrejsendes Ret til at besøge Andelsforeninger samt Stats- og kommunale Institutioner, samtidig med at Grænsen blev sat ved de 2 000 Indbyggere. Dette kunde vi ikke gaa med til. Da vi imidlertid erkender, at der er sket en vis Forbedring af Lovforslaget, idet den fulde Frigivelse af hele Landet er opgivet, og der er sat en Grænse ved en Bystørrelse af 2 000 Indbyggere, vil vi paa den anden Side ikke stemme imod, hvad Flertallet nu er endes om.

Jeg kunde have Lyst til at gøre et Par yderligere Bemærkninger, dog ikke om de af den ærede Ordfører omtalte sammenstødende Omstændigheder, der har været i Udvalget. Sjældent har jeg hørt et saa diskret Ordvalg, men jeg skal lige understrege min Tilslutning til dette Ordvalg og i øvrigt ikke fordybe mig i de forskellige sammenstødende Forhold, der har været i dette Udvalg. Det har været et langt og besværligt Udvalgsarbejde; man kan sige mange Ting om det, men man kan sikkert ikke sige, at det ikke har været gemytligt. Kedeligt har dette Udvalg ikke været, og for saa vidt kan vi maaske fra alle Sider beklage, at disse fornøjelige Sammenkomster holdt op nu.

Men paa den anden Side var det jo ganske klart, at dette Arbejde nu maatte føres frem til en Afslutning af Hensyn til de ydre Forhold, der knytter sig til denne Sag. Og det er ogsaa Hensynet til disse